

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvorledes skal jeg møde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvorledes skal jeg møde.", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid63662/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Giv ham mund og herte til;
Du est brud, med dig hand vil
Riget døfe, lad dig føre
Ham til offer, lad dig høre.
Hallelujah, hallelujah.

9

Nr. 4.

Mel. Hjertelig mig om læges.
Eller: Jeg vil nu Hæren love.

Hvorledes skal jeg møde,
Og favne dig min skat?
Du skønne morgenrøde
Mod al min jammers nat.
Min JESU silig hvorledes
Mit arme herte skal
Opsmykkes og bereedes
Dig til en brude-sal.

2. Din Zion palmer svinger
Til evig seyers-tegn,
Og frydens tone klinger
I nuadens blide egn,
Mit herte dig til øre
Skal grønnes som en skov,
Og alt mit liv skal være
Din kierlighed til lov.

3. Hvor har du milde herte
Dog ingen myge spart,
At dæmpe al den smerte,
Som klemte mig saa hart,

11, 4; est] er J9-7.
Nr. 4. R12-J. 2, 2; seyers-tegn] seyers tegn B12-3, 5-7. 2, 8; lov! lof! J4. 3, 7; komst]
kom! J9-7.

Nr. 4. Oversættelse: Wie soll ich dich empfangen, P. Gerhardt, Schr. s. 12. — 1,2: min
skof; Jesus, tenkt som brudgommen; sarome billede i 1,8; brude sal, 4, 4: din brud,
og 10, 7: brude-sædu; i originalen findes dette billede ikke.

Da jeg i mørkheds sæde
Og satans rige sad,
Da komst du selv, min glæde,
Og gjorde mig saa glad.

4. Jeg laue i baand og fængsel,
Du førde mig herud,
Jeg stod i spot og traengsel,
Da togst du mig til brud,
For mig at faae ophøjet,
Du harst min skam og brøst,
Hvad du saa tungt har pløyet,
Er mig en evig høst.

5. Ey andet fra dit rige
Har draget dig herved,
End din den uden lige
Grundløse kierlighed,
Hvormed du vilde spende
Al verden til dit bryst,
Og hendes jammer vende
Til herlighed og lyft.

6. Kom, bange siel, at skrive
Dig det i hiertet ind,
Lad denne glæde drive
Igennem siel og sind,
At hielpen er til stede,
At JESUS selv er her,
Hand vil dig trøste, glæde
Og altid have kier.

7. Du først ey heller klage,
At du ham ey skal faae,

10

4, 4: *føgst*] *og J5-7. 4, 6: først*] *bar J5-7. 7, 1: først*] *for J5-7. 7, 2: skat*] i B et udredret ord, i margeen skrevet kand.

5, 4: *grundløse*] *bundløse*. — 5, 5: *spende*] omfavne, trykke. — 5, 7: *hendes*] *verdens*. — 6, 3: *drive*] stremme. — 7, 1 og 8, 1: *først*] høverb. — — Naturhilledeerne i 1, 3-4; 4, 7-8; 7, 7-8 findes ikke i originalen; det samme gælder din Iffe blot i 10, 6 og tanken: *sag* er der kommaen nok i 10, 8.

Hand kommer selv at tage
Dig ud af jammers vræs,
Hand kommer selv, hand kommer,
At dæmpe al din vee,
Og giør en liflig sommer
Af al din traengsels snee.

8. Du tørst og ey forskrekke
For dine synder stort,
Ney, JEsus vil tildekke,
Hvad du har ilde giort,
Hand kommer fuld af naade
Til arme syndres trøst,
At dæmpe deres vænde,
Som føle deres brøst.

9. Lad dig kun ikke true
Af satans list og mord,
Din JEsus ham kand kue,
Det koster kun eet ord,
Hand gaar med dig i striden
Med konge-magt og mod,
Al magt mod ham er liden
Og daaner for hans fod.

10. Hand kommer og vil dømme,
At give hver sin deel,
De onde svovle-strømme,
De gode himlen heel.
Ach kom, vor soel og glæde,
Kom! hent din lille flok
Til himlens brude-sæde,
Saa er der kommen nok.

2. Jule-Psalmer.

Nr. 5.

Saa lader os dog gaae over til Bethlehem, Luc. 2. v. 15.

Mel. Hjertelig mig nu længes.

Bort! verdens jule-glæde
At hvert et huus og sind,
Hver følge nu og træde
Til barnet JEsum ind,
Bort syndig legestue!
Vi vil i stalden gaae,
I Bethlehem at skue
Vor JEsu hvile-vraa.

2. Bort syndens natte-veye,
Som man tilforne gik!
Hver hielpe at udfeye
Den gamle jule-skik,
At dantse og at stime
I verdens syndig ild,
Hvor kunde det sig rime
Med JEsu fødsels tiid.

3. Hvor kunde nogen mene,
Som har naturlig sands,
At vi vor GUd kand tiene
Med syndig drik og dants;
Skal jule-festen være
Til JEsu lof og præis,
Saa lad ham faae sin ære
Paa lovlig christen-viis.

Nr. 5. AJT-7. 1, 3: *hver folge nu og Freds!* *hver folge nu med Glæde A.* 2, 1: *syndens!* Syndens A. 3, 6: *lof!* *lof AJT-3.*

Nr. 5. Original. — 1, 5: *lege-atne!* stnc, hvor der holdes leg og dans, = julestue, jfr. 6, 3: *jule-leeg* samt Holberg, *Jule-stue*, og Christian Vs dsk. lov 6, 3, 11: »Al¹ lejkendig og forargelig Liegen om Jul, eller andre Tider, og Fastelavns-Løben forbydes strengeligen, og bør alvorligen at strafis.« I en embedtskrivelse, udstedt i Tønder 25. aug. 1729 af amtmænd J. G. v. Holstein og præst J. H. Schrader, Brorsons ven, forbydes »die heydinsche Juel Spiele, ... die Fastnachts-Spiele, und andere sündliche und böse Versammlungen« (Kgl. Bibl., Holstein-Ledreb. saml. 215 fol.), jfr. nr. 27. — 2, 5: *stime!* bløkkes på en stojende måde. — 3, 2: *sands!* fornuft.